

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.315/12 2018. gada 20.decembris
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Ziemassvētku un Jaunā gadā gaidās
- Bijušais ķeipenietis par dzīvi Londonā un angļu svētku tradīcijām
- Dzīve, darbs un svētki lauku sētā "Vecstrēlnieki"
- Kaut ko labu... Gada nogales labie vārdi
- Aktuāla informācija - kultūras ziņas, komunālās daļas informācija, apsveikumi, līdzjūtības, sludinājumi

APSVEIKUMS SVĒTKOS

2018.gads Latvijā un arī Ķeipenē pagājis Latvijas valsts simtgades zīmē - gan ar kultūras pasākumiem, gan ikdienas darbus darot.

Paldies visiem ķeipeniešiem par ieguldīto darbu savas ģimenes, pagasta, novada un valsts labā!

Ja katrs darīsīm savu darbu no sirds un godprātīgi, tad arī rezultāti neizpaliks.

Būsim sava pagasta un valsts patrioti, jo neviens cits mūsu darbu nedarīs un mūsu zemi neaizstāvēs - to varam un spējam tikai mēs!

Vēlu visiem sirdsmieru Ziemassvētkos un 2019. gadu sagaidīt ar gaišām domām un labiem darbiem! Veselību un pārticību Jūsu ģimenēm!

Keipenes pagasta pārvaldes vadītājs Vilnis Sirsonis

Vēl šajā gadā - 31.decembrī plkst.22.00
Keipenes tautas namā
Jaungada nakts pasākums
Muzicēs **Santa un Kaspars Kasparsoni**
Ieejas maksa 5 eiro
Lūgums galdiņus rezervēt iepriekš, zvanot Inesei, tālr.Nr. 26545470.

Paldies par sadarbību un aktīvu dzīves pozīciju!

Policijas darbs nav iedomājams bez sabiedrības iesaistīšanās pārkāpumu novēršanā un atklāšanā. Ķeipenieši šīnī gadā nav vienaldzīgi palikuši malā un ir palīdzējuši policijai pārkāpumu novēršanā un atklāšanā.

Tāpēc izsaku pateicību Ķeipenes pagasta iedzīvotājiem par labu sadarbību ar Ogres novada pašvaldības policiju un novēlu visiem priecīgus Ziemassvētkus un veiksmīgu un raženu jauno 2019.gadu!

*Krīt sniegpārslas baltas, baltas
No debesu klajumiem augstiem.
Piesnīgs mirkli, stundas un dienas,
Piesnīgs sapņi mums balti, balti.
Ticēsim Ziemassvētku mirklim,
Jo Laimes māte mums katram klusi
Būs debesīs zvaigzņi aizdeģusi.*

/Ā.Āre/

Lai katrā mājā un katrā sirdī Ziemassvētku un Jaunā gada laikā iespīd saules stariņš! Lai reizē ar svētku prieku visur iemājo satīcība un mīlestība citam pret citu!

Visiem, visiem mīļus, jaukus un gaišus svētkus novēl

Ogres novada pašvaldības policijas inspektors
Andrejs Cvīguns

Londonā svētkus svinu kopā ar latviešu draugiem

Nemanot – brīžiem pa dubļiem, brīžiem pa baltu sniedzīņu atbraukuši, atnākuši, atraukušies Ziemassvētki un Jaunais gads. Un, kad svētki klāt, tos atliek vien svinēt. Kā mēs svētkus katrs svinēsīm – tas mūsu pašu ziņā. Varbūt kādas labas idejas svētku dažādošanai un interesantāku padarīšanai varam aizgūt arī no citām tautām? Ķeipenieši ir izklīduši ja ne pa visu plašo pasauli, tad pa tuvākām un tālākām valstīm gan un droši vien ko derīgu vai neparastu varētu pastāstīt par citu tautu svētku tradīcijām.

Londonā, kas no Rīgas atrodas 2276 kilometrus, nu jau 14 gadus dzīvo bijušais ķeipenietis **Janeks Volkovs**, kurš piekrita pastāstīt, kā viņš sagaidīs Ziemassvētkus un Jauno gadu Londonā.

Kā nokļūvat Londonā un ko šeit darāt?

- Kad pirms vairāk nekā 15 gadiem biju atbraucis apciemot savus draugus Londonā, uzreiz sapratu, ka šī būtu tā pilsēta, kurā vēlētos dzīvot. Fascinēja cilvēki, to dažādība, arhitektūra, iespējas, ko šī metropole piedāvāja. Tā nu pieņēmu izaicinājumu un atbraucu, bet apsolīju sev vienu – turpināšu strādāt savā profesijā un, ja nepaveiksies, tad atgriezīšos atpakaļ Latvijā. Citādas alternatīvas nemaz neapsvēru. Tā nu jau gandrīz 15 gadus strādāju organizācijā, kas nodarbojas ar pakalpojumu sniegšanu cilvēkiem ar garīgās attīstības traucējumiem viņu dzīves vietā. Vadu vienu grupu dzīvokļu kompleksu, kurā dzīvo 8 cilvēki un strādā apmēram 20 darbinieku. Pakalpojumus nodrošinām 24 stundas diennaktī, līdz ar to nedēļas nogales, kā arī svētku dienas mums mēdz būt darba dienas!-

Vai par šiem Londonā pavadītajiem gadiem ir iznācis sadraudzēties ar vietējiem iedzīvotājiem un iepazīt tuvāk viņu tradīcijas, ierašas?

- Ja es dzīvotu kādā mazpilsētā, tas droši vien būtu vieglāk, bet Londonā, kurā dzīvo vairāk kā 8 miljoni cilvēku, sastapt patiesi īstu vietējo iedzīvotāju ir visai pagrūti. Pa šiem gadiem esmu sastapis un sadraudzējies ar cilvēkiem no tik daudzām pasaules valstīm, ka vajadzētu vairākas dzīves, lai šīs visas valstis apbraukātu.

Piemēram, manā darba vietā no 20 darbiniekiem tikai viena ir angliete un ir pāris britu – cilvēku, kuri ir dzimuši šeit, bet viņu vecāki ir atceļojuši gan no Karību jūras valstīm, gan no ASV, Spānijas, Polijas, dažādām Āfrikas valstīm, un viens mans kolēģis ir no Lietuvas. Man ļoti labs draugs ir no Pakistānas. Pateicoties šiem visiem cilvēkiem, ko esmu sastapis, esmu ļoti daudz uzzinājis par viņu tradīcijām un svētku svinēšanu, kas raksturīga tieši viņu kultūrai vai reliģiskajai piederībai.

Interesants ir, piemēram, islāmīcīgo Ramadāna laika gavēnis, kad no saullēkta līdz saulrietam, apmēram 4 nedēļu garumā, ik dienu, kas vasaras laikā var būt pat 16-18 stundas, tiek ievērots stingrs gavēnis – nedrīkst ne ēst, ne dzert - pat ūdeni nedrīkst dzert, un pēc šī gavēņa notiek krāšņa svētku svinēšana.

No britu ierašām man ļoti patīk tā saucamā lielā ugunskuru nakts, kas parasti notiek ap 5.novembri kopš 1605.gada. Tiek kurti lieli ugunskuri, un cilvēki vienkārši pie tiem jauki pavada laiku.-

Bijušais ķeipenietis Janeks Volkovs jau 14 gadus dzīvo Londonā

Angļi viegli pieņem svešiniekus un ievēd savā mājā? Mūsu priekšstats par angļiem ir veidojies no uzvedības vecpuišu ballītēs Vecrīgā un no dažādām izdarībām pie Brīvības pieminekļa.

- Es teiktu, ka iebraucēji šeit, tai skaitā arī latvieši, ir tendēti veidot savas mazās, vienas tautības cilvēkus apvienošās kopienas un pārsvarā satiekies ar saviem tautiešiem un kopā ar viņiem pavadīt brīvbrīžus, svinēt svētkus.

Personīgi es Londonā nekad neesmu sajutis, ka šeit neesmu gaidīts. Ar angļiem, ko pazīstu personīgi, ir izveidojušās ļoti cilvēcīgi sirsnīgas attiecības.

Vidusmēra angļi ir ieturēti, pieklājīgi, ar labām manierēm, nekad neko sliktu cilvēkam acīs nepateiks, es pat teiktu, ka angļi ir mazlietiņ divkosīgi.

Par angļu uzvedību Rīgā es varu teikt tikai to, ka katram cilvēkam ir savi tarakāni galvā un gribas mazlietiņ atkāpties no sabiedrībā pieņemtajām uzvedības normām. Tad, lūk, tas pats vidusmēra angļi, iekāpj lidmašīnā un atlido uz Latviju, un tā pamatīgi izārdās, iztrakojas, "noraujas no ķēdes", lai pēc tam, atgriezies atpakaļ Britu salās, turpinātu būt paraugpilsonis. -

Kāda ir Londona pirmssvētku laikā? Ir sajūta, ka tuvojas svētki?

- Jā, un pat ļoti. Bet man ir kāds traucējošs faktors – svētku sajūtu šeit jau sāk radīt, tas ir laikam komerciālu nolūku pēc, uzreiz pēc Halovīniem - jau novembra sākumā parādās Ziemassvētku eglītes, un ielas, ēkas, lielveikali tiek noformēti Ziemassvētku gaisotnē. Tas, man šķiet, ir mazlietiņ par ātru. Iznāk tāda izstiepta Ziemassvētku sajūta gandrīz 8 nedēļu garumā...

Londona pašlaik ir ļoti krāšņa, un tā būtu vēl skaistāka, ja uzsnigtu sniegs, kas šeit ir visai reta dabas parādība. -

Un tagad – kā Jūs sagaidāsit Ziemassvētkus un Jauno gadu?

- Šogad pārmaiņas pēc Ziemassvētkus un Jauno gadu svinēšu Anglijā. Parasti, vismaz pēdējo septiņu gadu laikā, Ziemassvētkus sagaidīju Latvijā, bet Jauno gadu šeit - Anglijā. Bet, tā kā man šogad sanāca visai bieži būt Latvijā un citās pasaules valstīs, biju arī uz Latvijas valsts simtgades svētkiem, tad šogad abus svētkus sagaidīšu un nosvinēšu šeit, Londonā. Piedevām man kādā no svētku dienām būs arī jāstrādā.

Ziemassvētkus un Jauno Gadu sagaidīšu kopā ar citiem latviešiem, kurus jau pazīstu sen, dažus vēl no tā laika, kad dzīvoju Latvijā. Ļoti bieži mani apciemot atbrauc arī draugi, kas pašlaik dzīvo Latvijā. Draugi atbrauc reizēm arī uz svētkiem. Lai arī cik tas dīvaini neizklausītos, vairākus gadus no vietas draugi no Rīgas ir braukuši pie manis ciemos uz Londonu svinēt Līgo svētkus.-

Vai varat pastāstīt par to, kā angļi svin Ziemassvētkus un sagaida Jauno gadu?

- Angļiem jeb pareizāk būtu lietot terminu – britiem - tāds Ziemassvētku vakars, ko mēs svinam dienā pirms Ziemassvētkiem, nepastāv. Ziemassvētku vakara diena viņiem ir parasta darba diena - Ziemassvētku priekšvakars, kad tiek nopirkts tītars un sagatavots lielajai cepšanai Ziemassvētku rītā.

Ziemassvētku dienā tiek atvērtas dāvanas un cilvēki mēlojas ģimenes lokā ar svētku pusdienām – šīs pusdienas nav iedomājamas bez krāsni cepta tītara ar dažādām piedevām.

Ārzemēs dzīvojošie latvieši parasti turas kopā un svin svētkus. Šajā attēlā Janeks sagaida jauno gadu kopā ar draugiem, kuru vidū ir arī bijušie ķeipenieši.

Pie Janeka ciemos atbraukuši draugi. Vienu no draugiem jūs noteikti pazīsit!

Ziemassvētku dienā nekursē absolūti nekāds transports, izņemot lidmašīnas. Cilvēki pavada šo dienu mājās. Skatās Ziemassvētku filmas, spēlē spēles.

Savukārt Otrajos Ziemassvētkos briti iet ciemos, apmeklē pasākumus, iet iepirties, jo tad ir sākušās lielās Ziemassvētku atlaides!-

Parasti jau mūs interesē un pārsteidz atšķirīgais. Kas Jūs, sākot dzīvot Anglijā un sagaidot šeit pirmo gadu miju, pārsteidza angļu svētku tradīcijās?

- Ēdiens un svētku svinēšanas tradīcijas. Ļoti labi atceros savu pirmo gadu Londonā, kad gatavojāmies ar latviešu draugiem sagaidīt Ziemassvētkus, bet veikalos nevarējām nopirkt neko no tā, ko bijām raduši Latvijā likt uz svētku galda.

Tikai kartupeļus atradām un nopirkām. Bija doma izcept speķa pīrāgus, bet par žāvēto gaļu šeit neviens neko pat nebija dzirdējis. Aizgājām uz veikalu nopirkt miltus, bet veikalā milti izrādījās ļoti daudz veidu. Vienus no miltiem nopirkām, bet tiem klāt bija soda, un mūsu pīrādžiņi galīgi neizdevās. -

Un kas ir tas labais, ko esat iemācījies un pārņēmis no angļiem?

- Prasmi prierāties un izbaudīt sava darba augļus! Doties ceļojumos un izzināt citas kultūras, tautas, valstis! Izmantot iespējas, ko piedāvā pilsēta, valsts, vieta, kurā tu dzīvo, rūpēties par saviem tuvākajiem un nebūt vienaldzīgam pret tiem, kuriem klājas grūtāk. Nekad nenosodīt un netiesāt otru par atšķirīgu viedokli, par to, ka otram ir ticība citam Dievam, cita ādas krāsa, cita nacionālā piederība, citādāka ķermeņa uzbūve.

Un vēl viena laba lieta – nav svarīgi, vai esi kompānijas direktors, vai veikala pārdevējs – cieņa vienam pret otru, neatkarīgi no tava ieņemamā amata vai stāvokļa sabiedrībā un nekādā gadījumā nepacelt balsi pret otru cilvēku!

Kad Vecgada vakarā pulkstenis sitīs 12, Jūs ...

- Noteikti, kā katru gadu, mēģināšu pieņemt kādu Jaunā Gada rezolūciju jeb vēlēšanos, ko mēģināšu īstenot jaunā gada ietvaros. Domās būšu ar tiem, kas man nav līdzās, bet kurus ļoti mīlu, pateikšos Dievam un visiem saviem tuvākajiem, mīļajiem cilvēkiem, kas palīdzēja un padarīja šo aizejošo gadu par neaizmirstamu un piedzīvojumiem un izaicinājumiem bagātu! -

Un Jūsu vēlējums ķeipeniešiem un Ķeipenei Jaunajā gadā:

- Lai piepildās kāda katram tuva un ilgi lolota vēlēšanās! Lai satiecība, mīlestība un prieks par saviem maziem un lieliem sasniegumiem, lai prieks par citu veiksmēm! Un, protams, veselību, īpaši gribētu to novēlēt savām pirmajām skolotājām – skolotājai Līgai Zvirgzdiņai un skolotājai Sarmītei Upeniecei! Lai Ķeipene būtu vienmēr tā skaistā un īpašā vietīņa lielajā pasaulē, kurā vismaz pāris reižu gadā man būtu tas prieks atgriezties! -

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

SLUDINĀJUMI

Vajadzīgs sekmīgs mednieks bebru apmēdīšanai Ķeipenes pagasta īpašuma „Vecrutuļi” teritorijā. Sadarbība paredz atlīdzību.

Jānis Teteris,
zvanīt
29368767.

Bez maksas atfīrsim jūsu lauksaimniecības zemes, pļavas, grāvjus no krūmiem un kokiem.
Zvanīt - tālr.Nr. +371 29387708,
+371 25435366

Pārdod medu. Vilnis, tālr.26425498

Turpinām stāstīt par ķeipeniešiem

Gada nogalē ciemojos (precīzāk- negaidot uzkritu kā sniegš uz galvas) lauku sētā "Vecstrēlniekos", kur saimnieko Janīna un Vilis Serdas. Abi jau pāris gadu ir pensionāri.

Kāpēc izvēlējies doties uz šo sētu? Tāpēc, ka, pirmkārt, Keipenes pagastā lauku sētu, kurās vēl kaut ko dara un ražo, ir palicis ļoti maz. Otrkārt, tāpēc, ka tuvojās Ziemassvētki un Jaunais gads, un šie abi svētki latviešiem saistās ar lielu izēšanas, bet mājas saimniece Janīna ir pavāre, tāad varētu kaut ko pastāstīt par gaidāmo svētku ēdieniem. Treškārt, tāpēc, ka Janīna un Vilis vienmēr ir viesmīlīgi un laipni un nekad nav atteikuši sarunu.

Šoreiz saruna gan vairāk iznāca ar mājas saimnieci Janīnu, jo Vilis darīja dienas darbus, ļaujot sievai pasēdēt, atpūties un parunāties.

Uzņēmumu reģistra datos ziņas par Keipenes pagasta zemnieku saimniecību "Vecstrēlnieki" neatradu. Jūs neesat zemnieki?

Janīna: - Mēs neesam zemnieki, un mums nav zemnieku saimniecības, bet ir piemājas saimniecība. Mūsu piemājas saimniecība – tās ir 5 slaucamas govīs, viena grūsna tele, divi teliņi, vistas, divi ruskši, ko audzējam pašu patēriņam. Apsaimniekojam ap 25 ha zemes. Ir sakņu dārzs, kurā arī šo to izaudzējam pārdošanai.

Savā saimniecībā strādājam divatā, kas nozīmē strādāt bez atpūtas, bez brīvdienām un bez svētku dienām. Ilgākais laiks, uz kuru varam atstāt savu saimniecību nepieskatītu, ir trīs stundas.

Ai, kā dažreiz gribētos, lai būtu cilvēks, kuru varētu nolīgt darbā kaut vai uz vienu dienu un tad aizbraukt mierīgi un nesteidzoties vai nu pie ārsta vai ciemos, vai uz kādu teātra izrādi! Bet nav tāda cilvēka... tikai pa televizoru redzu, ka citur pasaulē ir tādas iespējas.-

Kad un kāpēc pārcēlāties no Jūrmalas uz laukiem un sākt saimniekot?

Vilis: - Es pirmais sāku saimniekot "Strēlniekos", jo paliku bez darba. Tas bija trakajos juku laikos – 90. gadu vidū. Mēs ar Janīnu dzīvojām Slokā – tur mums joprojām ir dzīvoklītis labā vietā. 22 gadus biju nostrādājis uzņēmumā "Jūrmalas celtnieks", tas izputēja. Atrādu citu darbu, cītīgi strādāju, saņēmu uzslavas par darbu, bet, kad bija jāsaņem samaksa par padarīto, tad to nesaņēmu un neesmu saņēmis līdz šai dienai. Janīna strādāja restorānā "Jūrmala" par pavāri un saņēma 16 latus mēnesī. Ar tādiem ienākumiem nevarējām izdzīvot. Piedevām vēl Janīnas mamma bija

pieskatāma un uzraugāma, un izlēmām, ka mammai labāk būtu laukos, nekā pilsētas vienistabas dzīvoklī. -

Janīna: - Izdomājām to vasaras vidū. Draugi aizdeva naudu, par ko nopirkām gotiņu un ruskšus. Un tā sākām saimniekot "Strēlniekos". Vasara jau gāja uz otru pusi, bet mums nopirkta gotiņa, kurai jāsaģādā siens. Un Vilis ņēma izkapti rokās un plāva, pēc tam grāba, grozīja, krāva sienu gotiņai un veda mājās. Viss darba smagums tajā laikā gulās uz viņa pleciem, jo es turpināju strādāt Jūrmalā restorānā par pavāri. Vienu nedēļu nostrādāju, tad viena nedēļa bija brīva, un es steigzos uz saviem laukiem. Atceros, kā Vilis mācījās slaukt govī - svietri viņam lija, to darot. Bet iemācījās. -

Saimniecībā darbs dzen darbu, tāpēc Vilim nav daudz laika sēdēt un plāpāt.

Abi esat dzimuši un dzīvojuši laukos, taču dzīves lielāko daļu pavadījāt pilsētā. Ar ko jūs nodarbojāties pilsētas vidē un kāpēc izlēmāt atgriezties laukos?

Vilis: - Esmu dzimis un audzis Žīguru pagastā, kas tagad atrodas Viļakas novadā, un izmācījies par traktoristu Ērgļu profesionāli tehniskajā vidusskolā. Tad mamma izlēma no Žīguriem pārcelties dzīvot uz Tukumu, bet pēc tam nopirka Slokā pusbūvi. Tā arī es sāku dzīvot Slokā. Dienēju armijā, pēc armijas kādu laiku strādāju Rīgas ostā par dokeru uz iekrāvēja un tad strādāju jau pieminētajā "Jūrmalas celtniekā" gan uz kāpurnieka, gan ritenraktora, gan par santehniķi. -

Janīna: - Es sevi par pilsētnieci nekad neesmu uzskatījusi, un es lepojos ar to, ka esmu lauciniece, jo uzskatu, ka laucinieki ir garā un arī fiziski stiprāki, vairāk piemēroti dzīvei un izdzīvošanai nekā pilsētnieki.

Man, lauku meitenei, nebija Rīgas

pieraksta, tāpēc palikt un strādāt Rīgā nevarēju.

Bulduru ēdnīcā man gāja labi. Daudz mācījos, trenējos sava amata prasmēs, piedalījies konkursos, un mans darbs tika atzinīgi novērtēts.

Vēlāk strādāju restorānā "Jūrmala", 90. gados arī "Gammā", Rīgas "Kolonādē" un citur.

Kulinārijas skolā mācījies kopā ar Viļa māsiņu. Uzsākot darba gaitas, abas kopā irējām istabiņu Mellužos. Tad arī sa-

pazinās ar Vili, bet kopā nepalikām, aizgājām katrs savu ceļu, nodibinājām ģimenes. Bet pēc vairākiem gadiem mums bija lemts satikties vēlreiz. Abiem laulības bija izjukušas un nu gan sagājām kopā.

Šogad mums bija 30 gadu kāzu jubi-

leja - Pērļu kāzas. Mums abiem ir līdzīgs skatījums uz dzīvi, abiem patīk lauku dzīve, tāpēc mums sapas.-

Kā "Strēlniekos" sagaidīs Ziemassvētkus un Jauno gadu? Klusi un mierīgi vai liksmi un skaļi ciemos sabraukušo tuvinieku un draugu pulkā?

Janīna: - Ziemassvētki paies klusi, jo esam katoļi, un Ziemassvētki jau ir tādi klusi un mierīgi pārdomu svētki. Jauno gadu kādreiz tiešām sagaidījām liksmi un skaļi – "Strēlniekos" sabrauca ap 15 – 20 cilvēku. Tagad vairs tā nav. Šogad pie mums ciemos ir pieteikušies dažī radīņi. Nebūs skaļuma, būs radu sarunas.-

Daudzi latviešu Ziemassvētku un Jaunā gada ticējumi ir par ēdieniem un ēšanu. Saskaņā ar ticējumiem svētku vakarā jāēd vai nu deviņas vai divpadsmit reizes un uz galda jābūt 12 ēdieniem. Janīna ir pavāre. Vai tas nozīmē, ka "Strēlnieku" svētku galds lūzt no ēdieniem un ir skaisti noformēts?

Janīna: - Kā jau teicu – mēs esam katoļi un pirms Ziemassvētkiem visā ievērojam mērenību, cenšamies piektdienās nelie-

tot gaļu. 24.decembra vakarā gaļu neēdīsim, uz galda būs cepta karpa. Bet 25.decembra rītā uz galda jau būs gaļa.

Vecgada vakarā uz galda būs gaļas ēdieni, jo Vilim labāk garšo gaļa, manzīvis. Būs arī salāti, pastētes, pīrāgi un citi gardumi. Bez galda noformējuma svētkos neiztikt. Protams, tas nebūs tik grezns kā, piemēram, kāzu galds. 12 ēdieni uz svētku galda noteikti būs, tikai nezinu, kas tos ēdīs. -

Varbūt ir kāds garšīgs un viegli pagatavojams svētku ēdiens, ar kura recepti Janīna varētu padalīties ar citiem ķeipeniešiem?

Janīna: - Tad padalīšos ar savu pildītās karpas recepti. Vispirms karpu iemarinēju. Marinādei izmantoju citronu sulu, majonēzi, ķiplokus (daudz!), sāli, piparus, vegetu. Marinādē karpu noturu diennakti, lai pastāv, ievēlās. Tad zivs vēderu pildu ar dārzeņiem, sēnēm (man ir baravikas un gailenes) un sieru, tajā ielieku arī timiāna zariņu. Ar majonēzi zivij pa virsu uztaisu restīti. Un lieku cepties. Cik grādu temperatūrā karpa jācep – man to neprasiet! Ja man to pajautāsiet, es atbildēšu: - Iemetiet plīti divas pagales bērza malciņas, divas pagales alkšņa malciņas! -

Un vēl ir arī ticējumi par to, kas saimniekiem jādara, lai jaunajā gadā lopiņi būtu veseli – piemēram, lai lopi izdotos, saimniecei gluži pliki jāiziet caur laidaru. Vai pulksten divpadsmitos ar kruķi trīs reizes jāapjāj ap stalli un trešajā reizē jāpiesit ar kruķi pie stalla durvīm. Ko jūs sakāt par tādu lietu?

Janīna: - Nu nē – neko tādu nedarīšu! Vienīgi Ziemassvētkos un Vecgada vakarā aiziešu pie saviem lopiņiem un pacienāšu ar kādu gardumu – ar kāpostgalvu un burkāniem. Man mani lopiņi ir mīļi. Tāpēc es nekad negribētu lielus lopu barus, jo tad es nevarētu katru lopiņu apmīļot, sajust. Un lopiņi ir gudrāki par gudru, un kūti ir gan cirks, gan teātris. Slaucu vienu govī, otra, lai pievērstu sev uzmanību, maigi pieliek ausi pie muguras. Gotiņām visādi triki padomā. Abi ar Vili ļoti pārdzīvojam, kad no lopiņiem jāšķiras. -

Tiem, kas nodarbojas ar lopkopību, ir problemātiski izrauties no mājas, jo lopiņiem nevar pateikt: "Čau! Būšu mājās pēc divām dienām!" Kā ir ar jums? Vai izdodas kādreiz izrauties no mājas?

Janīna: - Šad tad izdodas. Bijām aizbraukuši uz "Lāčplēša" iestudējumu Ķeipenes tautas namā. Ļoti patika. Palikām arī uz balli, kura bija paredzēta tūlīt pēc iestudējuma. Bet diemžēl tā uzreiz pēc iestudējuma nesākās. Kad balle beidzot sākās, drīz posāmies uz mājām, jo ilgāk ballēties nevarējām – mums taču otrā rītā agri jāceļas.

Radiņi ir uzdāvinājuši mums biļetes uz Ulda Marhilēviča Ziemassvētku koncertu Ogres sv. Meinarda Romas Katoļu baznīcā. Uz to noteikti aizbrauksim. -

Janīna teic, ka abi ar vīru darbus īpaši nedala vīriešu un sieviešu darbos - vienkārši iet abi un kopā darbu padara. Bet ēst gatavošana un dažādu gardumu cepšana - tas jau nu ir Janīnas darbības lauks, jo viņa pēc profesijas pavāre un visu savu darba mūžu ir nostrādājusi sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos - ēdnīcās, kafejnīcās, restorānos - un ir sava amata izcila meistare.

Kā aizrit jūsu darba diena?

Janīna: - No rīta pirmais uzceļas Vilis, iedzer kafiju, iekurina plīti, sakopj kūti. Es ceļos vēlāk un eju slaukt govīs. Pusdienlaikā atkal ejam uz kūti un vēl arī vakarā. Darbus beidzam vakarā ap pulksten septiņiem.

Mums ir bioloģiskā saimniecība, pienu nenododam uzpircējam, bet realizējam paši. Vilis katru piektdienu brauc uz Jūrmalu, un tur mūsu bioloģisko pienu un dārzeņus ķertin izķer.

Strādājam kopā, nekad nesakām: - Tas ir vīriešu vai sieviešu darbs, tāpēc es to nedarīšu!" Darām, un viss! Vilis silda pienu, izgriež krējumu, gatavo biezpienu, mazgā piena traukus, es savukārt traukus noslauku. Es gatvoju sieru, sviestu, cepu plātsmaizes un citus gardumus. Ēdam pašu saražoto - tāpat veselīgi. -

Un nevaru nepajautāt – cik ilgi vēl tā darbosieties? Darbs savā saimniecībā ir smags, nogurdinošs un nebeidzams. Jūs abi pensionāri.

Janīna: - Kamēr varēsim, kamēr spēsim pakustēt. Un es uzskatu, ka lauku sēta bez gailīša dziesmas, bez lopiņiem vairs nav lauku sēta. Tāpēc mums gribas vēl turēt lopiņus. Un mūsu "lielās" pensijas arī liek mums kustēties un nenostāt.

Kad biju aizbraukusi iesniegt dokumentus pensijas saņemšanai un uzzināju, cik "liela" būs mana pensija, visu atpakaļceļu raudāju. Kā tad tā? Visu mūžu esmu smagi strādājusi, maksājusi nodokļus. Vienīgi "nepareizā" laikā esmu piedzīmusi, jo sanāk, ka lielu daļu no mana darba mūža esmu nostrādājusi padomju laikos, un pavāra alga nekad nav bijusi liela un līdz ar to arī nomaksātie nodokļi nav lieli, kaut darbs ir smags. Bet vai tad tā ir mana vaina?

Nupat gan esmu sagaidījusi pensijas pielikumu, un par to priecājos. -

Ko jūs sev gribētu novēlēt jaunajā gadā? Un citiem?

Janīna: - Pašiem sev – veselību, lai mēs varētu turpināt ķepuroties un strādāt! Nu vismaz, lai veselība nebūtu sliktāka kā iepriekšējā gadā! Citiem ķeipeniešiem – dzīvot draudzīgi, izpalīdzēt viens otram, turēties visiem kopā! Un lai visiem ir laba veselība un mājās valda labklājība! -

«Strēlniekos» bija B.Mietule

Janīna un Vilis ieradušies uz pasākumu "Iedvesmojies Ķeipenē!". Un ne ar tukšām rokām. Janīna saņemusi pīrādziņus, plātsmaizes, izgatavojusi mājas sieru un iesālījusi gurķišus. Visi šie gardumi ātri pazuda no paplātēm.

Kaut ko labu...

Pētera paldies keipeniešiem

- Es uzaugu pēckara gados Krapes pagastā. Bija tā, ka dzīvoju Krapes pagastā, bet Jāņus svinēt braucu pie draugiem attālajā Kastrānē. Nebija problēmu, jo vilcienu un autobusu tīkls pārklāja visu Latviju. Tagad satiksme slikta, nekur nevari aizbraukt, un mana ikdiena paiet tepat uz vietas Keipenes ciema centrā, nekur apkārt nevandos. Tāpēc es Jaungadā sveikšu tikai sev patīkamos ļaudis, kuri dzīvo Keipenes ciema centrā un ar kuriem es ikdienā tiekos un pārmiju kādu vārdu. Citus es vienkārši nepazīstu.

Un tā – es Jaungadā sūtu sveicienus:

„Gada ogrēnietei 2018” **Ivitai Pumpurei**. Ivita kā bibliotekāre ir atsaucīga. Man palīdzējusi visās lietās.

Keipenes pagasta vizītkartei **Inesī Daugavietei**. Esmu lepns, ka mums ir tik harizmātiska tautas nama vadītāja.

Žurnālistei, rakstniecei, māksliniecei **Baibai Mietulei**. Ar interesi gaidu kārtējo „Keipenes Vēstneša” numuru.

Daiļdārzniecei **Marutai Grīnbergai**. Man patīk vērot dārznieces čaklumu. Tas mani priecē...

Neformālajam pagasta līderim **Andrim Upeniekam**. Hm... Jebkura Andra komunikācija ar tautu ir svētki. Urrā!

Filozofijas tūrradnim **Kārlim Antonovam**. Spēcīga domāšana: no faktiem uz teoriju. Reālists! O key!

Agronomam **Lotāram Liepiņam**. Lotārs ir atsaucīgs, izpalīdzīgs. Viņā ir latviskais kods! Tas ir tik skaisti, cilvēcīgi!

Lielklaidonim **Uldim Krūmiņam**. Personībai ar paaugstinātu intelektu, izpalīdzīgam cilvēkam.

Un tagad mani labie vēlējumi jaunajā 2019.gadā visiem, visiem keipeniešiem:

Sievietes! Esiet laimīgas, skaistas un iedomīgas! **Vīri!** Pelniet naudu, lai to tērētu priekam, baudām!

Mani labie novēļējumi aicina uz Jaungada sapņiem... Kas nesapņo, tas nedzīvo dzīvi. Visi, visi ļaudis, pasveicināsim dzīvi 2019.gadā!

Keipenes runasvīrs – „Ceļameistaru” **Pēteris** (viņš arī Keipenes brīvkvēls un estēts un artilērijas štāba virsnieks Krapes Pēteris)

Un vēl Pēterim Tropiņam pēc jauno mākslinieku koncerta “Tava sirds uz Dieva plaukstu” noskatīšanās (koncerts notika Keipenes tautas namā 16.decembrī) ir savs sakāmais - labie vārdi - jaunajiem māksliniekam.

“Esmu Ziemassvētku koncertā klubā. Koncertu sniegs nu jau liel-puisis Ernests Valts Circeņis ar savu jauniešu brigādi: malējā krēslu rindā sasēdušiem jauniešiem - puisiem un meitenēm. Manu uzmanību piesaista jauniešu pašā rindas galā sēdošais puisis ar mazliet izspūrušu matu cekulu. Mana nojauta - intuīcija saka: ar to jaunekli būs pārsteigums. Kad Ernests Valts piešaka kārtējo koncerta numuru, uzzinu, ka jaunekli sauc Matīss Žilinskis. (Varbūt viņam ir radniecība ar pazīstamo latviešu komponistu un pianistu Arvīdu Žilinski?) Jauneklis nosēžas pie klavierēm. Un kā hulīgāns sāk “dauzīt” klavieru taustiņus. Un izsit melodiju. Ziemassvētku dziesmiņu. Visa zāle sajūsmā, aplaudē. Viss ir tik saprotami, tik laikmetīgi: mūziķis nav uzbūris tradicionālo pieklusināto, sapņaino ainu ar eglīti un dāvanaiņām, bet drīzāk kaut ko no tēvoča Sema, kurš maršē ar dāvanu pilnām rokām un ar prieku. Lielisks priekšnesums!

Man domāt - pianists bieži vien pakļaujas, pieskaņojas instrumentam, pie klavierēm nosēžas ar lielu pietāti. Bet te gluži otrādi: pianists pakļāva klavieres savai iecerei, gribai. Tas bija drosmīgi, riskanti, bet sanāca - oh! Šī jaunieša izpildījumā es labprāt klausītos Bēthovenam, Bēlu Bartokam un pat gregoriāņu mūziku...

Vēl manas dvēseles stīgas uzjundīja arī jauniņā meitene Brigita Čirkše. Kas par balsi! Operdziedātāja. Ko lai saka par viņas dziedājumu? Brīnišķīgi! Viņai jau šūpulī ir ielikts talants.

Arī pārējie jaunieši ir talantīgi, un viņu uzstāšanās bija interesanta. Šodien ir pirmdiena, bet vēl neesmu atgājis no vakardienas koncerta radītā saviņojuma un pacēluma, koncerts sanāca oh! un ah! -

Arī man ir savs sakāmais

Diemžēl šogad labos vārdus, veltītus labiem cilvēkiem, saņēmu tikai no viena keipenieša. Pieņēmu, ka šie labie vārdi nav palikuši nepasacīti, ka tos viens otram esat jau pateikuši visa gada garumā. Un tas ir pats labākais veids, kā novērtēt otru cilvēku, dot stimulu jauniem labiem darbiem, jaunam domu un ieceru lidojumam.

Labos vārdus gribu pateikt arī es. Un **mani labie vārdi lai izskan visiem keipeniešiem – esošajiem un bijušajiem**, kas šajā gadā piekrita sarunai – gan klātienē, gan telefoniskai, atsaucās uz maniem rakstiskajiem jautājumiem internetā, paši iesniedza rakstus pagasta avīzē. Vārdus un uzvārdus nenosaukšu – gan tāpēc, ka šādu keipeniešu ir ļoti daudz, un saraksts sanāktu garš, gan arī tāpēc, ka varu arī kādu aizmirst nosaukt, un tas nebūtu labi.

Paldies jums visiem par atsaucību, siltu un viesmīlīgu uzņemšanu savās mājās, par sava laika ziedošanu, jo intervija nenotiek desmit minūtēs un kaut ko uzrakstīt – tas nav tik viegli un vienkārši, kā nokost maizes kumosu! Arī par uzdrīkstēšanos atklāt savas domas un savu dzīvi. „Keipenes Vēstnesis” ir visu mūsu kopdarbs, tāpēc paldies visiem par sadarbību!

Paldies manai darbabiedrenei **Intai Drēviņai**, kas ir pagasta avīzes neoficiāla korektore un pārlasa tekstu, kad man no sēdēšanas pie datora un avīzes tekstiem jau raibs gar acīm griežas! Un savas neuzmanības kļūdas pašai ir tik grūti pamanīt...

Paldies **Veltai Riekstiņai un Guntim Graudiņam**, kas, ja palūdzu, vienmēr ir atsaucīgi un izņem pagasta avīzi no tipogrāfijas un atved uz Keipeni!

Pateicības vārdus pelnījušas arī atsaucīgās pasta darbinieces **Zina Bandere, Ruta Ezerkalne un Ilze Ošeniece**. Ceru uz tikpat labu sadarbību arī nākamajā gadā!

Paldies „Keipenes Vēstneša” brīvprātīgajiem izplatītājiem – maniem darbabiedriem **Līgai Mačukai, Inītai Tobiasei, Aivaram Kalniņam, Sandrai Rudņikai, Kristīnei Antonovai, Intai Drēviņai** un „Vizbuļu” mājas pārstāvim **Jānim Bartkevičam** par draudzīgu izpalīdzēšanu pagasta iedzīvotājiem, nogādājot uz viņu pastkastītēm “Keipenes Vēstnesi”! Šos pateicības vārdus gan vajadzētu teikt ne man, bet „Keipenes Vēstneša” saņēmējiem, kuriem nav nekur jāiet, pagasta avīzīte tiek nogādāta viņu pastkastītē. Bet man nav to grūti izdarīt viņu vietā.

Nevaru nepateikt paldies **Pēterim Tropiņam**, kas ir gandrīz vai ārštata korespondents un ik pa laikam atnes kādu savu pārdomu rakstiņu pagasta avīzē, un nedusmojas, ka kāds no tiem netiek nopublicēts!

Pēteris man ir teicis, ka viņam ar saviem rakstiņiem gribas mazliet sakult mierīgo ūdeni un sajaukt gaisu, ka viņam nepatīk rakstīt tā, kā būtu pareizi.

Pēteri, man arī labāk patīktu tā – mazliet citādi, bet pagasta avīze uzliek savus rāmjus. Vienā manā kladītē ir izrakstīts eksplītiķa Jāņa Jurkāna citāts no intervijas žurnālam „Ieva”. Lūk, ko Jānis Jurkāns kādreiz ir teicis: „Ir ļoti svarīgi iemācīties būt neprātīgam, jo neprātības ir liels jaukums. Telpā, kurā dzīvo pārāk prātīgi cilvēki, mušas no garlaicības sprāgst nost.” Ja jau šo citātu izrakstīju, tad man tas patīk! Un tāpēc es šad un tad pagasta avīzē atļaujos nopublicēt arī kaut ko citādāku. Par sniegavīru mīlu, piemēram.

Sniegotus, baltus un priecīgus visiem Ziemassvētkus! Kārtīgu jampadraci Vecgada vakarā un krāsainu, bagātīgu, veselīgu un mazliet neprātīgu jauno 2019. gadu visiem, visiem!

Baiba Mietule

Ar 2019.gada 1.janvāri pieaugs maksa par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu

Diemžēl pašā gada nogalē jāinformē arī par vienu neiepriecinošu ziņu. Esam saņēmuši rakstiskus brīdinājumus no sadzīves atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumiem SIA „Marss” un SIA „Ķilupe” par to, ka no 2019.gada 1.janvāra tiks paaugstināta maksa par 1 m³ cieta sadzīves atkritumu apsaimniekošanu.

SIA „Ķilupe” ar 01.01.2019. paaugstinās maksu no 9,37 EUR/m³ uz **11,43 EUR/m³** bez PVN; **SIA „Marss”** - uz **12,25 EUR/m³** bez PVN.

Šīs sadzīves atkritumu apsaimniekošanas tarifa pieaugums nav SIA „Ķilupe” un SIA „Marss” iniciatīva, bet saistīts ar atbilstoši normatīvajiem aktiem noteikto dabas resursa nodokļa likmes pieaugumu un SIA „Getliņi EKO” sadzīves atkritumu apglabāšanas poligona pakalpojuma tarifa likmes pieaugumu.

Ko tas nozīmēs Ķeipenes centra daudzdzīvokļu mājās dzīvojošajiem? Kā piemēru ņemsim daudzdzīvokļu māju “Palejas”, pie kuras ir divi atkritumu konteineri, katrs ar tilpumu 0,77 m³.

Ja šos konteinerus izvedīs, piemēram, 5 reizes mēnesī, tad līdzšinējā maksa par konteineru izvešanu bija 72,15 EUR bez PVN, **87,30 EUR ar PVN**, jaunā maksa būs 88,01 bez PVN, **106,49 EUR ar PVN**.

Ja mājas iedzīvotāju skaits ir 42 cilvēki, tad pēc vecā tarifa vienam cilvēkam par atkritumu izvešanu jāmaksā **2,08 EUR**, pēc jaunā tarifa būs jāmaksā **2,54 EUR**. Vērtējiet paši, vai tas ir daudz vai maz!

Jāpiebilst, ka mājas iedzīvotāju kopskaitam izmainoties, mainīsies arī vienam cilvēkam aprēķinātā maksa. Un maksa, protams, atkarīga arī no konteineru izvešanas biežuma mēnesī.

“Ķeipenes Vēstnesis” 2019.gadā iznāks tāpat kā šogad - vienu reizi mēnesī. Ārpus Ķeipenes ciema robežām dzīvojošajiem ķeipeniešiem laikraksts tiks piegādāts uz mājām, ciemā dzīvojošie to var saņemt Ķeipenes pagasta pārvaldē.

Līdzjūtība

*Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās...*

Esam kopā ar **Jautrīti Miķelsoni**, brāli mūžības ceļā pavadot.

Dziļā līdzjūtībā –
„Vizbuļu” iedzīvotāji

Sveicam - no sirds!

Pašās gada beigās – 31.decembrī - mūsu bijusī darbabiedrēne **Maija Kalniņa** svin dzimšanas dienu. Piedzimt visu atzītu un plaši svinētu svētku laikā nozīmē vienu – svētkus visi atceras, bet par jubilāru gadās, ka piemirst. Tāpēc lai tā nebūtu – Maijīņ, laicīgi sūtām Tev sveicienus dzimšanas dienā!

Maija par bibliotekāri – bibliotēkas vadītāju Ķeipenes pagastā nostrādāja nepilnus 38 gadus – no 1973.gada novembra līdz aiziešanai pensijā 2011. gada maijā. Iesākumā bijusi Kastrānes bibliotēkas vadītāja, tad iecelta par Ķeipenes bibliotēkas vadītāju. Izdzīvojusi un piedzīvojusi bibliotēkas attīstības dažādus posmus, bet, elektroniskajam laikam ienākot bibliotēkās, ar datoru diemžēl nesadraudzējās. Elektroniskās grāmatas nav Maijīņai. Maijīņai labāk patīk grāmatas, ko var saudzīgi paņemt rokās, noglāstīt – gan ar skatienu, gan ar pirkstiem – un tad atvērt, lai lasītu, aizmirstot par visu uz pasaules. Protams, tādu grāmatu, kas mūs ar savu saturu dziļi ietekmē un aizrauj, nav daudz. It sevišķi mūsdienās, kad tik daudz tā saucamās lubu literatūras.

Bibliotekāri vienmēr ir kultūras cilvēki un kultūras gaismas nesēji. Maijīņa arī, ilgus gadus strādājot bibliotēkā, tāda bija un ir.

Bet tagad Maijīņa jau septiņus gadus bauda mierīgas pensionāra vecumdienas, čakli nāk uz bibliotēku – tagad kā lasītāja, tikpat čakli aprūpē savu mazdārziņu. Mēs viņu mīļi saucam par mūsu čaklo bitīti Maiju.

Tie, kas pagasta pārvaldē strādā visilgāk, esam ar Maiju kopā nosvinējuši viņas 50. un 60.jubileju. Savā piecdesmitajā jubilejā Maija katram darbabiedram pateica kādu labu un tīrīgu vārdu, raksturojošu katru kā personību, un runas

noslēgumā teica, ka mēs visi esam viņas ģimene. Un ģimene jau nekur nepazūd. **Maijīņ**, mēs Tevi joprojām atceramies ar labu vārdu un vienmēr gaidām Tevi ciemos! Piedod, ja darbu gūzmā dažreiz neiznāk laika ar Tevi parunāties! Uz Tavu dzimšanas dienu arī diezīn vai atnāksim, jo tā ir ... 31.decembrī...

Bet Vecgada vakarā noteikti atcerēsies Tevi un sūtīsim Tev domās sveicienus gan jaunajā gadā, gan Tavā dzimšanas dienā! Un, Tevi atceroties, „Pacelsim glāzes par gadiem! Tie kā svīres aiz apvēršņa zūd. Par draugiem, par darbiem labiem, par brīžiem kopā būt!”

Maijīņ! Sveicam Tevi 70. dzimšanas dienā! Veselību, spēku, kustīgumu, dzīvīgumu, tikpat raitu soli un saulainus brīžus ikdienā!

*No visas sirds –
Tavi bijušie
darbabiedri no pagasta
pārvaldes*

Informācija par patērēto siltumenerģiju Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās 2018.gada novembrī

Mājas nosaukums	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par vienu kvadrātmetru bez PVN	Salīdzināšanai - patērētā siltumenerģija 2017.g. novembrī
Atmodas	1310,71	27,58	1,055	22,1
Akācijas	1290,90	28,61	1,11	22,54
Atvari	900,96	22,68	1,26	18,3
Palejas	1162,70	28,49	1,229	22,63
Kraujas	1157,40	27,25	1,18	21,77
Vizbuļi	924,43	19,89	1,079	16,91
Zvaigznes	240,10	7,23	1,51	5,47

Maksa par vienu megavatstundu 50,16 euro bez PVN.

Informāciju sagatavoja grāmatvede **Inta Drēviņa**

*Cilvēkam vajag tik maz-
maizi uz galda,
juntu virs galvas,
mazdruciņ laimes -
kā sāli
pie ikdienas ēdiena.
Reizēm visa cita
par daudz,
pietrūkst tās sāls.
/D.Avotiņa/*

Decembrī dzimušie keipenieši!
Sveicam jūs visus dzimšanas dienās!
Lai jums dzīvē viss ir līdzsvarā un lai
nekad nepietrūkst dzīvē laimes un prieka!
Smeļieties un raudiet, mīliet, strādājiet,
baudiet un cietiet, vibrējiet ar visām stīgām
visā plašumā! Tas ir franču rakstnieka
Gustava Flobēra novēlējums, bet mēs tam
pievienojamies!

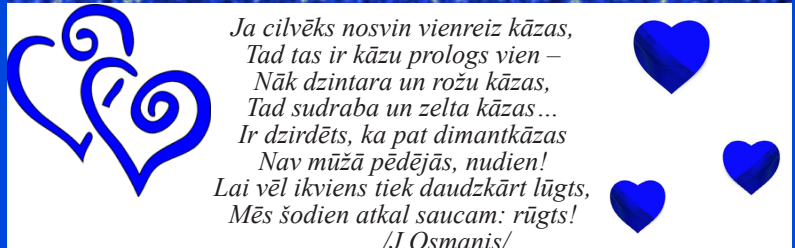
*Vēl nevajag tās atlaides sev piemērot,
Ko līdz ar gadu nastu daudzi sāk sev
dot.
Vēl vecumu mēs varam pārtrumpot,
Ik mirklim saules buru uzvelkot.
/K.Apškrūma/*

Īpaši mūsu sveiciens tiem decembra
jubilāriem, kuri šogad svin nozīmī-
gas apaļas dzīves jubilejas: **Zentai
Mikelsonei un Jānim Svencim**
85 gadu jubilejā, **Vijai Kalniņai** –
80 gadu jubilejā, **Silvijai Augšpulei**
– 75 gadu jubilejā, **Maijai Kalniņai,
Birutai Asītei un Arvidam Brantam**
– 70 gadu jubilejā!

Visiem - veselību, dzīvotspēku un
spēju saskatīt un atrast vecumdienās arī
pa kādam saulainam mirklim!

Bet pārdomām - gleznotāja Ulda
Zemzara atziņa: „Šodiena ir vislielākā
vērtība, jo pagātne jau iztērēta, bet
nākotne ir nezināma. Man pieder
tikai tagadne. Šodienas mirkli - tas ir
visskaistākais, kas var būt...” Baudiet
jums dzīves dāvētos šodienas mirklus!

Sveicam !

*Ja cilvēks nosvin vienreiz kāzas,
Tad tas ir kāzu prologs vien –
Nāk dzintara un rožu kāzas,
Tad sudraba un zelta kāzas ...
Ir dzirdēts, ka pat dimantkāzas
Nav mūžā pēdējās, nūdien!
Lai vēl ikviens tiek daudzkārt lūgts,
Mēs šodien atkal saucam: rūgts!
/J.Osmanis/*

Mīlie vecāki! No sirds sveicam Jūs kāzu jubilejā! Jūs mums esat
paraugs, kā veidot savas ģimenes. Novēlam Jums tikpat un vēl vairāk
gadu kopā nodzīvot un vairot mīlestību! Mīlam Jūs!

Jūsu mīļās meitas

Viedajam sengrieķim Homēram pieder šie vārdi:
*Pārāks un jaukāks nekā nav bijis
virs zemes, ja mīla
Valda starp vīru un sievu, ja abi,
kad saskan tiem prāti,
Rūpīgi pārvalda namu; tas īgnumu
sagādā skauģiem,
Labvēļiem – sirsnīgu prieku, bet paši
to sajūt kā laimi.*

Infā un Raimond!
Lai skauģi skauģ – viņiem tāds amats, bet mēs tiešām
izjūtam sirsnīgu prieku par jūsu saskanīgajām un joprojām mīluma
pilnajām, dzīves pārbaudījumiem un kārdinājumiem izturējušajām
attiecībām 30 gadu garumā! Sveicam jūs abus jūsu kopīgajā
sasniegumā – Pērļu kāzās! Priecīgi, laimīgi, jauki tās nosvinēt kopā
ar savām trejmeitiņām!

Par spīti skauģu īgnumam un, saņemot no labvēļiem atbalstu un
neviltotu prieku, bet, galvenais, nezdodot abpusējai mīlestībai, cieņai
vienam pret otru, uzticībai, lai jūsu laime nekad neizbeidzas!

Draugi (protams, ka labvēļi)